

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115220031
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4115220031.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej v spore žalobcu: COOP Jednota Nitra, SD, so sídlom Nitra, Štefánikova trieda 54, IČO: 168 874, zastúpený JUDr. Dalibor Motyčka, advokát so sídlom Nitra, Štefánikova trieda 52, proti žalovanej: S. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, G., o zaplatenie 13.296,58 eura, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 7C/357/2015- 335 zo dňa 26. apríla 2022, takto

rozhodol:

Odvolačí súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o trovách konania II., III. **m e n í** tak, žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v rozsahu 100%.

Žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 13.296,58 eura dôvodiac tým, že žalobca ako zamestnávateľ uzatvoril dňa 01.11.2011 so žalovanou pracovnú zmluvu na dobu neurčitú do funkcie vedúca prevádzkovej jednotky 02-199 D. a súčasne bola uzatvorená dohoda o hmotnej zodpovednosti. Inventúrou konanou dňa 28.06.2013 za inventúrne obdobie od 21.01.2012 do 05.02.2013 bol na prevádzkovej jednotke D. zistený schodok v nákupných cenách vo výške 13.296,58 eura a v spotrebiteľských cenách vo výške 144,72 eura. Predmetná inventúra bola zúčtovaná dňa 28.06.2013, kedy sa žalobca dozvedel o výške schodku. Šetrením bolo zistené, že na predajni chýbajú tovary rôzneho druhu, najmä však tovary druhu múka, vajcia, maslá všetky v nákupných cenách 13.296,58 eura. Pracovný pomer skončil okamžitým skončením pracovného pomeru doručeným žalovanej dňa 27.09.2013, ktorej neplatnosť napadla žalovaná na Okresnom súde Nitra a vec je vedená pod sp. zn. 10Cpr 4/2013. V prebiehajúcom konaní o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru bolo zistené, že tovary boli likvidované bez účtovných dokladov, teda spôsobom a v plnom rozsahu v rozpore s internými predpismi žalobcu a súčasne bolo zistené, že likvidáciu tovarov vykonávala výlučne žalovaná. Výlučne žalovaná vykonávala preceňovanie tovarov, likvidáciu tovarov, a napriek vysokému stavu zásob tovary naďalej objednávala a potom ich preceňovala na 1-5 centov a likvidovala, vyhodnením do smetných zberných nádob.

2. V poradí prvým rozsudkom č.k. č. k. 7C/357/2015-92 zo dňa 12.3.2018 súd prvej inštancie výrokom I. zaviazal žalovanú na úhradu žalovanej sumy vo výške 13 296,58 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom II. rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Proti predmetnému rozsudku podala žalovaná odvolanie, o ktorom Krajský súd v Nitre rozhodol uznesením, č.k. 7Co/247/2018-186 zo dňa 19.11.2020 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.1 Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie výrokom I. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 13.296,58 eura a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100% (výrok II.) a výrokom III. rozhodol, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 182 ods. 1-4, § 189 ods. 1-4, § 191 ods. 1,2 Zákonníka práce a § 101, § 106 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, poukázal tiež na ustanovenia pracovnej zmluvy a Dohody o hmotnej zodpovednosti za schodok, články pracovného a prevádzkového poriadku. Súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom doplnil dokazovanie výsluchmi svedkov.

4.2 Keďže zo strany žalovanej bola v konaní vznesená námietka premlčania uplatneného nároku, súd prvej inštancie sa vzhľadom na nárok na náhradu škody riadil § 100 ods. 1 a § 106 Občianskeho zákonníka. V danom prípade mal súd vykonaným dokazovaním zo skutkových tvrdení strán sporu preukázané, že manko (škodu) žalobca ako poškodený zistil pri inventúre dňa 28.6.2013, preto subjektívna premlčacia doba pre uplatnenie nároku na náhradu škody v podobe manka začala plynúť dňa 28.6.2013 a posledný deň lehoty by pripadol na deň 28.6.2015. Objektívna premlčaciu doba pre uplatnenie nároku na náhradu škody začala plynúť momentom, kedy došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. V danom prípade súd z nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu považoval za nesporné, že k udalosti, z ktorej vznikla škoda a od kedy plynie objektívna 3 ročná premlčacia doba, je inventúra zo dňa 5.2.2013 a teda táto premlčacia doba začala plynúť 7.2.2013 a uplynula dňa 7.2.2016. Žaloba bola podaná na súd dňa 26.6.2015, teda v 2-ročnej subjektívnej premlčacej dobe, pričom táto subjektívna doba plynula v rámci objektívnej premlčacej doby a neskončila neskôr ako objektívna premlčacia doba.

4.3 Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že žalovaná pracovala prevádzke potravín u žalobcu vo funkcii vedúca predajne PJ D.. Žalovaná uzatvorila so žalobcom dohodu o hmotnej zodpovednosti dňa 01.11.2011, ktorou prebrala hmotnú zodpovednosť za schodok na zverenom tovare, obaloch, hotovostiach, ceninách, materiáli a iných hodnotách (hodnotami zverenými k vyúčtovaniu sa rozumejú všetky hospodárske prostriedky ako napr. zásoby tovaru, materiálu a obalov, peňažné prostriedky a iné ceniny a p., ktoré pracovník alebo pracovný kolektív prevezme na základe inventárneho zoznamu na začiatku hospodárenia v určitej prevádzkarni alebo na určitom pracovisku, a ktoré prevezmú v priebehu svojej činnosti v prevádzkarni kedykoľvek neskôršie). Dňa 05.02.2013 bola v predajni priamo v predajni na D. vykonaná inventúra, kde boli zistené stavy tovarov a zabezpečené podklady pre ďalšie vykonávanie zúčtovania zistených stavov. Až následne po konečnom zúčtovaní bol zistený objektívny stav inventarizácie v nákupných a predajných cenách, a teda aj rozdiel. Výsledky inventúry boli so žalovanou prerokované dňa 18.07.2013, pričom táto nenamietala spôsob vykonania inventarizácie a ani proti výsledku inventúry nemala žiadne námietky. Výsledkom inventarizácie bolo zistenie schodku v nákupných cenách vo výške 13.296,58 eura a v spotrebiteľských cenách vo výške 144,72 eura. Žalovaná dňa 18.07.2013 podpísala „III/1. Výpočet inventarizačného rozdielu (výsledku) zásoby, Inv. č. 33/ Kontrol./ 2013, podľa ktorého jej bol oznámený výsledok inventarizácie zistený dňa 27.06.2013 z inventúry vykonanej dňa 05.02.2013, bolo jej oznámené manko v nákupných a spotrebiteľských cenách. Obsahom tejto listiny je prehlásenie hmotne zodpovednej osoby, t. j. žalovanej, že si je hmotne zodpovedný zamestnanec vedomý zodpovednosti za vyčíslené manko na zásobách v dôsledku písomne prevzatej hmotnej zodpovednosti za majetok zverený k vyúčtovaniu, že inventúra bola riadne prevedená podľa platných predpisov a proti výsledku kontroly nemá žiadne námietky. Žalovaná uznala manko vo výške 144,72 eur a neuznala iba záväzok uhradiť škodu vo výške 13296,58 eur. Dňa 29.07.2013 bolo žalovanej doručené do vlastných rúk okamžité skončenie pracovného pomeru v lehote určenej zákonom dva mesiace od kedy sa o dôvode dozvedel. Žalovaná napadla neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobou na súd, ktoré konanie bolo vedené na Okresnom súde Nitra sp. zn. 10Cpr 4/2013. Okresný súd Nitra rozsudkom č.k. 10Cpr 4/2013- 403 zo dňa 26.04.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 9CoPr/8/2016 -445 zo dňa 12.10.2017 návrh navrhovateľky , t.j. v tomto konaní žalovanej, zamietol .

4.4 Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že ku vzniku schodku došlo konaním žalovanej, ktorá v predajni vykonávala preceňovanie v systéme spôsobom, ktorý bol

nesprávny, aj napriek tomu, že na prechod nového systému bola školená, pričom žalovaná ako jediná mala prístup k počítaču, ktorý sama obsluhovala a robila objednávky. Uvedené vyplynulo zo svedeckých výpovedí I., ktorá okrem iného uviedla, že žalovanú v čase dovolenky zastupovala zástupkyňa, avšak sama žalovaná si dopredu písala objednávky, aby to nemusela robiť jej zástupkyňa. Podľa jej vyjadrenia prístup k počítaču vedúcej nemala a nebola informovaná, akým spôsobom sa nahráva do systému stav zásob, nebola na to školená. Svedkyňa Z. Y. uviedla, že na predajni objednávanie a preceňovanie tovaru vykonávala vedúca - žalovaná. Len tá mala prístup k svojmu počítaču. Svedkyňa J. Y. uviedla, že manko vzniklo z titulu preceňovania, keď sa menil systém zo spotrebiteľských cien na nákupné ceny. Postupne sa prechádzalo z vedenia evidencie zásob predajne zo spotrebiteľských cien na nákupné ceny. Žalovaná ako vedúca robila neúmerné preceňovania na jeden cent, čím vznikol schodok v nákupných cenách, nakoľko spotrebiteľská cena bola nepomerne znížená a nákupná cena zostala zachovaná. Z jej vyjadrenie vyplýva, že nešlo o správny postup, keď sa vykonávalo preceňovanie na 1 cent a následne sa tovar zlikvidoval alebo predal. Žalovaná bola školená na systém MOV, teda ako má postupovať pri preceňovaní. Súd prvej inštancie uviedol, že nesprávny postup žalovanej vyplýva aj z prečítanej svedeckej výpovede Z. Y. z konania sp.zn. 10Cpr/4/2013, ktorý uviedol, že sa vykonala hĺbková kontrola a zistilo sa pochybenie, pričom vidí ten problém asi v tom, že žalovaná pristupovala k preceňovaniu úzkeho druhu tovaru na veľmi nízku hodnotu a to na jeden až 5 centov, pričom takýmto spôsobom mohlo dôjsť k preceneniu tovaru, vtedy ak by bol poškodený zákazníkom, alebo pri krátkej dobe spotreby. Zo svedeckej výpovede na pojednávaní ďalej vyplynulo, že bol členom škodovej komisie a keď chodil na predajňu, vedúca mala vždy problém s preceňovaním a na to ju upozorňoval.

4.5 Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie ustálil nárok žalobcu na náhradu schodku voči žalovanej v celom rozsahu za dôvodný. Súd mal za preukázané existenciu predpokladov zodpovednosti žalovanej za žalobcom tvrdený schodok. Boli teda preukázané predpoklady zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách: vznik škody ako schodku, existencia platnej dohody o hmotnej zodpovednosti, zavinenie žalovanej. Pokiaľ sa žalovaná chcela zbaviť zodpovednosti za vzniknutý schodok musela by preukázať, že tento nezavinila, teda že vznikol celkom alebo sčasti bez jej zavinenia. Pokiaľ išlo o tvrdenia žalovanej v odpore, že za obdobie 21.1.2012-05.02.2013 by musela denne zlikvidovať alebo odcudziť napríklad múku v objeme 116 kg vrátane víkendov a sviatkov, súd tieto tvrdenia považoval za ničím nepodložené a o hypotézu žalovanej bez reálneho podkladu. Súd zdôraznil, že iba žalovaná zodpovedá za vzniknutý schodok, keďže bola jedinou oprávnenou osobou na predajni na vykonávanie vyššie uvedených úkonov, preto je vylúčená spoločná hmotná zodpovednosť za vzniknutý schodok zo strany zástupkyne predajne Z. Y. a I. Y., ktoré pracovali na predajni spolu so žalovanou. Žalovaná v rámci konania 10Cpr/4/2013 a ani v tomto spore nepreukázala, že by u žalobcu mala sťažené pracovné podmienky, na ktoré nedostatky by upozorňovala žalobcu a žiadala zjednanie nápravy. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že vznikol schodok v žalovanej výške, za ktorý zodpovedá žalovaná, nárok žalobcu ustálil za dôvodný, preto žalobe vyhovel. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná namietajúc, že súd prvej inštancie v rozsudku uviedol nesprávny dátum podania žaloby, ako aj dátum uzatvorenia jej pracovnej zmluvy so žalobcom, ktoré obdobia potom nesúhlasia ani so škodou, ktorú od nej žalobca žiada. Namietala tiež, že súd nezohľadnil jej výpoveď, keď uvádzala, že nie je zodpovedná za škodu v takom rozsahu. Na predajni s ňou pracovala aj zástupkyňa Z. ktorá mala prístup k počítaču, k objednávaniu tovarov, napriek tomu, že súd uvádza, že samotná zástupkyňa prístup k počítaču nemala. Dodala, že svedkyňa pracovala so všetkým počas jej neprítomnosti v predajni, a teda mala o všetkom vedomosť. Namietala tiež výpoveď svedka Y., ktorý uviedol, že preceňovala tovary na 1 až 5 centov, pričom nikde v záznamoch nie uvedené, že dané precenenia robila sama na predajni. Dodala, že také množstvo tovaru, ktoré uviedol žalobca nelikvidovala a nemá vedomosť, že by v takom rozsahu tovar na predajni chýbal. Poukazovala tiež na skutočnosť, že žalobca uvádza chýbajúce zásoby tovarov, avšak po sčítaní skutočného príjmu a výdaju sa neuvádza nikde zostatok na predajni a toto množstvo žalobca považuje za chýbajúce a tým vyčísluje spôsobenú škodu. Čestne prehlásila, že jej zástupkyňa Z. Y. vedela o všetkom, čo sa na predajni robí, mala prístup k počítaču rovnako ako ona. Veľakrát ju

informovala o tovarových zásobách, keď mala inú zmenu ako žalovaná. Záverom uviedla, že nesúhlasí s rozsudkom súdu prvej inštancie, ktorý ju zaviazal zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

6. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolanie žalovanej nie je dôvodné. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní podanom žalovanou, preskúmal napadnutý rozsudok, konanie, ktoré mu predchádzalo, ako aj dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, dôkazy správne vyhodnotil a vec po právnej stránke správne posúdil a jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok aj podrobne a v dostatočnej miere po skutkovej i právnej stránke odôvodnil. S rozsudkom súdu prvej inštancie a s jeho odôvodnením sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto na správnosť týchto dôvodov podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje bez toho, aby ich sám opakoval.

11. Na doplnenie dôvodov, ktoré podrobne vysvetlil súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí, odvolací súd uvádza:

Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku (v bode 1) uviedol, že žaloba bola na súd doručená dňa 26.06.2008, pričom správne malo byť , že bola doručená dňa 26.06.2015, táto skutočnosť nespôsobuje nesprávnosť predmetného rozsudku. Rovnako došlo ku chybe v písaní pri uvedení dátumu uzatvorenia pracovnej zmluvy so žalovanou, keď súd prvej inštancie namiesto dátumu 01.11.2001 uviedol deň 01.11.2011, avšak následne v bode 18, 19 odôvodnenia uvádza súd správny dátum uzatvorenia pracovnej zmluvy.

12. Z obsahu odvolania žalovanej opätovne vyplýva, že táto namieta svoju výlučnú zodpovednosť za spôsobenú škodu poukazujúc na zodpovednosť jej zástupkyne v predajni Z. Y., ktorá mala rovnako prístup k počítaču a teda aj k objednávaní a preceňovaniu tovaru. V rámci vykonaných dôkazov boli v prvoinštančnom konaní vypočutí svedkovia, ktorí pracovali v čase spôsobenia predmetnej škody u žalobcu ako Z. Y., W. O., J. Y. (vedúca prevádzkovej učtárne), či Z. Y. a I. Y., ktoré pracovali so žalovanou na rovnakej prevádzke na pozícii predavačiek. Z vykonaného dokazovania nesporne vyplynulo, že ku škode došlo predovšetkým nesprávnym preceňovaním tovarov a likvidáciou tovarových zásob, pričom oprávnenie na preceňovanie v systéme mala jedine žalovaná. Uvedené vyplynulo jednak z listín (čl. 1 bod 2 písm. d) smernice) a tiež z výpovedí svedkov - Z. Y. a I. Y.. Obe svedkyne potvrdili, že objednávanie tovarov, preceňovanie a likvidáciu tovarov robila len žalovaná ako vedúca predajne. Žalovaná, pokiaľ sa chcela zbaviť zodpovednosti za vzniknutý schodok, musela by preukázať, že tento nezavinila, teda že vznikol celkom alebo sčasti bez jej zavinenia. Žalovaná však žiadnym spôsobom v konaní nepreukázala svoje tvrdenie, že uvedenú škodu nespôsobila sama a teda nenesie za ňu zodpovednosť výlučne ona.

13. Odvolací súd poukazuje na ust. § 132 CSP, v zmysle ktorého má strana sporu v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje a s ktorou súvisí povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Neoznačenie dôkazov však nie je vadou konania.

Nesplnenie povinnosti tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, neodôvodňujú odmietnutie žaloby pre jej vady, ale jej zamietnutie po vecnom prejednaní veci. Sporové konanie je konaním kontradiktórnym, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže.

14. Odvolací súd dodáva, že v konaní sp.zn. 10Cpr/4/2013 bolo tiež preukázané, že žalovaná likvidovala tovar bez škodných protokolov, pričom sama potvrdila, že bolo jednoduchšie tovar hádzať do kontajnera bez hlásenia a následného vytvárania škodových protokolov. V tomto konaní svedkyňa I. potvrdila, že v uvedenom čase sa tovary likvidovali hodením do kontajnera bez protokolov, čo však robila žalovaná, ktorá to vraj konzultovala s hygieničkou. Žalovaná teda aj v tomto smere postupovala v rozpore s vnútornými predpismi zamestnávateľa pri likvidácii tovaru. V predmetnom konaní tiež z výpovede svedkyne J. Y. vyplynulo, že zámeny tovarov boli u žalovanej zistené aj v položke 0840, táto je sledovaná, avšak nekalé konanie žalovanej bolo cez položku 0338, ktorá zahŕňa akciové tovary a táto nie je absolútne sledovaná, čo žalovaná vedela a preto sa domnievala, že sa rozdiel v cenách nezistí. Svedkyňa tiež uviedla, že konanie žalovanej nespočívalo len v znižovaní cien tovarov, ktoré nemala oprávnenie znížiť, ale aj v tom, že tovar, ktorý mal byť v akcii znížený, neznižila, čím dorovnávala tie rozdiely za tovary, ktoré neoprávnene predávala za nižšiu cenu. Týmto spôsobom však žalovaná dorovnala len predajné ceny, nie však nákupné ceny, za ktoré žalobca tovar nakúpil.

15. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že žalobca uvádzal chýbajúce zásoby tovarov, avšak po sčítaní skutočného príjmu a výdaju sa neuvádzal nikde zostatok na predajni a toto množstvo žalobca považoval za chýbajúce, odvolací súd poukazuje na výsledky inventúry vykonanej žalobcom. Žalovaná dňa 18.07.2013 podpísala „III/1. Výpočet inventarizačného rozdielu (výsledku) zásoby, Inv. č. 33/ Kontrol./ 2013, podľa ktorého jej bol oznámený výsledok inventarizácie zistený dňa 27.06.2013 z inventúry vykonanej dňa 05.02.2013 a bolo jej oznámené manko v nákupných a spotrebiteľských cenách. Obsahom tejto listiny bolo prehlásenie hmotne zodpovednej osoby, t. j. žalovanej, že si je hmotne zodpovedný zamestnanec vedomý zodpovednosti za vyčíslené manko na zásobách v dôsledku písomne prevzatej hmotnej zodpovednosti za majetok zverený k vyúčtovaniu, že inventúra bola riadne prevedená podľa platných predpisov a proti výsledku kontroly nemá žiadne námietky. Žalovaná uznala manko vo výške 144,72 eura a neuznala iba záväzok uhradiť škodu vo výške 13296,58 eura. Súčasťou inventarizačného záznamu je zoznam označený ako Tovarové zásoby s vypočítanou účtovnou zásobou a skutočnou zásobou ku dňu inventúry, ktorého obsah a výsledky žalovaná pri prejednávaní nenamietala.

16. S poukazom na vyššie uvedené, súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že žalovaná bola jedinou oprávnenou osobou na predajni na vykonávanie vyššie uvedených úkonov, pričom nebolo preukázané, že tieto úkony vykonávala aj Adriana Y., preto je vylúčená spoločná hmotná zodpovednosť za vzniknutý schodok zo strany Z. Y. , ktorá pracovala na predajni spolu so žalovanou. Vzhľadom k uvedeným dôvodom, odvolací súd považoval odvolanie žalovanej za nedôvodné, preto podľa ust. § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) potvrdil ako vecne správny.

17. Odvolací súd zároveň zmenil podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o trovách konania II., III. tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v rozsahu 100%. Súd prvej inštancie nesprávne posúdil nárok na náhradu trov konania, keď rozdelil úspech žalobcu na prvoinštančné konanie a odvolacie konanie. Úspech strany v konaní súd posudzuje podľa jej celkového úspechu v spore. V danej veci bol nesporne úspešný žalobca v rozsahu 100%, preto mu odvolací súd priznal plný nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania.

18. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 a § 255 ods.1 CSP tak, že žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznal, napriek tomu, že bol v tomto odvolacom konaní úspešný, keďže mu žiadne trovy nevznikli.

19. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).